

Til § 22.

Med Hensyn til denne Bestemmelse, der giver Regler om *Erhvervelse af Forsørgelsessted*, henvises der til de indledende Bemærkninger samt til de almindelige Bemærkninger til Kap. II om Ophævelse af Forsørgelseskommune-Reglerne, jfr. Sp. 2937 og 2955.

Princippet er det, at enhver indfødt erhverver Forsørgelsessted i den Kommune, i hvilken han har fast Bopæl, dog under Forudsætning af, at Opholdet er frivilligt, og saaledes, at Personer, der, naar de tager Ophold i en Kommune, er under offentlig Forsørgelse, først erhverver Forsørgelsessted i Kommunen, naar Trangstilfældet er opført.

Stk. 2—4 er vejledende Regler med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt i særlige Tvivlstilfælde en Person kan siges at have Hovedhjemsted i en Kommune. Reglerne er Udtryk for hidtidig Praksis paa dette Omraade. Normalt vil en Familie (Mand, Hustru og Børn) bo sammen, og de har da alle det samme Forsørgelsessted. Lever Ægtefællerne ikke sammen, har de hver sit Forsørgelsessted. Og hvis et Barn ikke bor sammen med Familien, har det selvstændigt Forsørgelsessted.

Til § 23.

Denne Paragraf giver Regler om, hvornaar Forsørgelsesstedet *mistes*. Dette sker, naar den faste Bopæl opgives, dog at Forsørgelsesstedet bevares, naar vedkommende for Kommunens Regning henligger i en Forsørgelsesanstalt eller lign. i en anden Kommune, selv om Bopælen forinden er opgivet, og naar Kommunen i Strid med de gældende Regler har hjulpet ham til at flytte til en anden Kommune.

Naar en Person fylder 18 Aar, har han normalt Forsørgelsessted paa Familiens Hovedhjemsted, indtil han frivillig opgiver dette. Hvis Familien ikke ved det fyldte 18 Aar har noget Hovedhjemsted, og han ikke selv erhverver et saadant, har han overhovedet intet Forsørgelsessted; og det paa-hviler da ikke nogen Kommune at overtage de i § 24 nævnte Funktioner. Følgen heraf er, at den i § 24, Nr. 4, nævnte Anmeldelse skal ske til Staten, jfr. § 54, Stk. 4, og § 205, Stk. 2, medens der i § 24, Nr. 5, er givet Regler om, hvilken Kommune der eventuelt skal udstede Hjemstedsbevis for ham.

Til § 24.

Der henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. II. Nr. 5 er en udførligere Omskrivning af Fattiglovens § 58.

Kap III.

Til §§ 25—28.

Der henvises til de indledende Bemærkninger, se Sp. 2933 og til de almindelige Bemærkninger til Kap. III, se Sp. 2956.

Det vil, da Kernen i den offentlige Forsørgs Administration bliver det sociale Udvalg, formentlig kunne forventes, at de udvidede Opgaver, der saaledes vil blive paalagt Kommunalbestyrelsens Medlemmer, vil føre mange i social Henseende indsigtsfulde Mænd og Kvinder ind i Kommunalbestyrelserne. Men selv om dette vil blive en Følge af Nyordningen, vil paa mange Omraader de sociale Udvalg ikke paa fuldt betryggende Maade kunne løse Opgaverne uden Bistand udefra, nemlig fra de Personer, der ud fra en særlig Interesse for sociale Spørgsmaal har taget Del i disses Løsning enten som Medlemmer af Værgeraad, Hjælpekassebestyrelser og lign. eller gennem frivillig Ydelse af Bistand til de folkevalgte Raad; og en saadan Bistand vil blive særlig nødvendig, indtil den ovenfor omtalte Udvikling har fundet Sted. Der er derfor i § 27 givet Regler om Kommunalbestyrelsernes Adgang til at knytte saadanne Personer til det sociale Udvalg, ligesom man har fremhævet det ønskelige i, at der gennem en af Kommunalbestyrelsen udfærdiget Instruks søges tilvejebragt det mest formaalstjenlige Samarbejde mellem det sociale Udvalg paa den ene Side og de frivillige Hjælpere og Funktionærerne paa den anden Side.

Der henvises til det raadgivende Udvalgs Bemærkninger til § 27 («Fremtidens Forsørgelsesvæsen» II § 23), se Sp. 3199.

Med Hensyn til § 28, Stk. 2, henvises til Bemærkningerne til § 82.

Til § 29.

Svarer tildels til Fattiglovens § 29, Stk. 1, dog med den Forskel, at Omraadet for skønsmæssig Hjælp er indsnævret, og at det er tilføjet, at personlig Understøttelse (i Modsætning til Anstaltsbehandling) ikke kan paatvinges en Person over 18 Aar, der maa betragtes som aandelig normal, og som ikke allerede modtager Hjælp eller i Følge udtrykkelig Lovbestemmelse skal tages under Særforsorg.

Til § 30.

Bestemmelserne er en Omskrivning af Fattiglovens §§ 28 og 29, Stk. 1.

De i Stk. 2 givne Regler er i Overensstemmelse med den Praksis, der har dannet sig i de større Kommuner, og er optaget i Loven, for at det ikke skal kunne hævdes,